

SETMANARI ILUSTRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

PREU: 15 CENTIMS —♦— SURT LOS DISSAPTES

Plassa del Pi, número 3, pls 2^{on}

¡¡ 32 planas de Folletí!!

¡GRANS NOVETATS EN PREPARACIÓ!

¡ÉXIT, GRAN ÉXIT!

16 planas de la divertidíssima comedia

— que acabarà al número vinent —

16 planas de **L'auca del fadri barber**

En lo Tribunal Suprem

Dimars s' efectuá á Madrid, devant del Tribunal Suprem de Justicia, la Vista del Recurs interposat per nostre estimat company don Joseph Ximeno Planas, contra la sentencia condemnatoria que dictá l'Audiencia de Barcelona en mérits de la causa coneguda per *La Suripanta*, instada per don Anton Ferrer y Codina.

L'abogad del senyor Ferrer y l fiscal sostingueren las conclusions de la sentencia.

Lo defensor de nostre company senyor Ximeno, don Joseph Feliu y Codina, pronunciá un brillant informe, demostrant que no constitueix delict de injurias l'article motiu del procés, donchs que en ell sols hi han apreciacions de crítich.

Combatí lo senyor Feliu y Codina los dotze motius en que 's funda la sentencia, destruhint los *considerandos* de la mateixa.

Demostrá, en forma elocuent, que tot autor deu sometters als judicis de la crítica, acatant y respectant los seus fallos.

Lo senyor Feliu signé objecte d'entussias tas felicitacions per son informe calificat de notable entre la gent de toga.

Al acte hi assistí numerosa y distingida concurrencia.

En lo número vinent nos ocuparem d'aquest acte ab la detenció deguda, aixís com de la Sentencia cabuda si ja s'ha fet pública.

Crònica

La volta sideral del Art, conta ab una nova estrella, una estrella de primera magnitud, d'aqueixas que deixan darrera seu una cabellera lluminosa per marca del seu pas. Me refereixo á la eminent pianista Merceneta de Rigalt, primer premi del Conservatori de Paris.

Es encare una nena, el seu cutis te la grogó mate de las fillas de Barcelona, el seu rostre ovalat posseheix l' irressistible atractiu de la simpatía, á lo que hi ajudan molt dos ulls grossos y macilents, somiadors en son estat natural, encisers y radiants quan espurneja en ells el foch de l' inspiració divina. Com á dona, es una creació; com artista, una veritable eminencia. Abir era desconeguda; avuy es universalment coneguda, aplaudida y agassatjada; un porvenir de gloria, de triomfs y d' ovacions s' obra devant de la Rigalt, es ja una verdadera sacerdotissa de la música, consagrada á Paris y triomfalment rebuda en todas las capitals.

Els grans mestres tenen en ella una intérprete fidel, que sab reproduhir todas las sevas creacions ab todas las riquesas de primors ab que 'l mestre va concebirlas en las llargás y deleitosas horas en que se sentia al cor, las mossegadas de la febra del art.

Dona gust véurela després d' haber terminat triomfalment una partitura d' aqueixas difícils y plenas de detalls. Els aplausos aixordan la sala, els crits de entussiasme 's desbordan de todas las bocas, els nervis dels oyents están en deleitosa tensió; tot es vida, tot entussiasme, tot joya. Ella s' aixeca y saluda afectuosament al públich; el públich li tributa una ovació delirant, frenética, y ella respon ab un saludo graciós, un saludo digne d' una fada.

L' aristocrátich cronista madrileny, Ricardo Sepúlveda, va dir d' ella qu' era llástima que no fos sevillana. Aixó va ferme molta gracia, puig no puch compendrer quina falta li fa 'l serho.

¿Es per ventura el talent, la hermosura y la distinció patrimoni de las fillas de Sevilla? no; aqueixas qualitats pot reunir las tota filla de ciutat y tota dona acostumada á un tracte social distingit.

La Merceneta Rigalt es una artista de gust refinat, una dona de temperament sensible, una verge enamorada de la música, tot en ella respira castedat, estudi y distinció; aqueixa distinció del gran mon, tan difícil d' adquirir quan un no te las circunstancias apropósit per adquirirla.

Sentirli tocar el piano, es sentir parlar aqueix instrument. S' acusa á la dona pianista de falta de sentiment en la execució; la Merceneta pos-

seheix aqueixa condició elevada á la quinta potencia; sent molt y sap transmetre al públich ab aquellas manetas blancas y primorosas tota la intensitat del seu sentiment.

Esperém ab ansietat que torni, pera feros passar unas horas tan hermosas com las que 'ns proporcioná en son concert.

Que els triomfs la segueixin á tot arreu ahont vagi.

* * *

Calderilla Literaria, 's titula un llibret xamós y lleuger que ha donat á llum el jove escriptor festiu En Salvador Bonavia.

Precedeix la colecció un aixerit prefaci del aixelebrat escriptor En Jep de Jespus, y tot plegat no val més que un *ral* en calderilla.

No cal dir una paraula d' En Bonavia, prou conegut es dels llegidors de sentmanaris, y la seva sombra es proverbial. Es un xicot que no pot guardar un sol secret, desseguida 'l posa en ratllas curtas y després en lletres de motillo.

La colla «Apats y Lletres» 'l te pel seu *sprit*. Creyém que en virtut de tot aixó, ab la seva *Calderilla*, farà molts rals.

Aixís siga.

A. LLIMONER.

¡¡ Aleluya !!

¡Alegres feune salva;
vingan festius cants;
repiquin las campanas
dalt del campanar,
que 'l Rey de Cel y Terra
ha ressucitat!

¿No vos sembla qu' avuy brilla
més lluhent y hermós 'l sol?
Es que il·lumina la Pasqua
de Resurrecció.

¿No haveu reparat qu' exhalan
més síuau flayre las flors?
Es qu' han d' embaumá la Pasqua
de Resurrecció.

¿No sentiu l' auCELL que canta
quin refilá fa més dols?
Es que canta 'l goig de Pasqua
de Resurrecció.

¿No troveu qu' avuy 'l cel
es d' un blau molt més hermós?
Es que celebra la Pasqua
de Resurrecció.

¡Y tot, flors y estels y aromas
Semblan dirnos ab son goig:
¡Aleluya! ¡es jorn de gloria!
¡Explayeu 'ls vostres cors!

¡Alegres feune salva;
vingan festius cants;
repiquin las campanas
dalt del campanar,
que 'l Rey de Cel y Terra
ha ressucitat!

CECILÍ LLESCAS.

Fernando Póo

Per fi, á las sis 's plega 'l treball. Los *cuchos* (cuyners) plegan un hora abans, y 'ls preparan un arrós ab bacallá, carn ó peix fresch, puig se 'ls varia, sens qual aliment no hi ha cap negre que treballi que pugua passar. Per home se 'ls acostuma á donar mitj kilo d'arrós y cent grams de carn, peix fresch ó bacallá. Los capatassos tenen, ademés, una ó duas botellas de canya, y duas *cabessas* de tabaco, qu' es procedent d'Alemanya, y 's compon cada *cabessa* de sis fullas subjectas per un extrem, essent l'esmentat tabaco casi vert, y sols se pot fumar ab unas pipas de terra cuyta que 'n diuhen *cachimbo*s, puig dupto que ni en puros ni picat pogués fumar-se.

Pocas son las nits que, una vegada ha finat lo dinar, no s' entreguin un rato al ball al só d' un timbal, que uns cops tocan ab verdader frenesi y altrás poch á poch, segons 's trobin de cansats de las feynas del dia. D'aquets balls que 'lls ne diuhen *baleles*, ja me 'n ocuparé en un capítol apart.

Cap dels *krumans* te relligió fiesa, y si algun n' hi ha que verament la tinga, es la protestant ó be la mahometana. En la classe de *bracers* dupto que ecsisteixi cap negre *krumá* (y aixó que n' hi ha en tota l' isla uns sis mil) que professi sentiments per cap relligió, y si solsament alguns capatassos, puig sa inteligencia es tant curta, que sens cap ecsageració (y aixó es molt sensible tenirho que dir) son un poch més que las bestias. Ells mateixos se posan lo nom que mes 'ls agrada, y entre ells n' hi ha que fan riurer, perque son ó rëcort d' un gust ó be de una qualitat de sa persona. Aixís veyém noms com *Fainboy* (noy guapo), *Frikman* (home fort), *Blakman* (home negre), *Salifú* (que segons tinc entés es un deu pagá), ó be d' un objecte que 'ls ha cridat l' atenció, com per exemple: Monio Stima (1) (Monio del vapor).

Entre las diferents rassas de que 's compon la coneguda generalment per *rassa krumana* (que son com al comensament dich la dels Serra Lleonas, Monnobús, Bana, etz.), ecsisteix un odi sort, al que donan expansions per qualsevol motiu que siga, tenint lloch unas batallas entre ells, algunas de las que arriuan á ésser molt formals. Sempre 's té la precaució en las fincas-ingenis de recullir los matxetes dels negres al retirar del treball, al dematí y á la tarde, únich modo d' evitar que 'ls danys qu' entre sí 's causan no sigan tan tremendos com ho foran si tinguessin armas á má. Aquestas coalissions 's reprimeixen per part dels blanchs ab cástichs severs, puig de no ser aixís no 's passaria set-

mana que no n' hi hagués alguna de formal.

Y ara vaig á explicar alguns detalls sobre las personas, y 'ls usos y costums que entre ells ecsisteixen.

En realitat, lo *krumá* es digne d' un estudi mes profund que 'l que jo pugua fer, puig te qualitats molt bonas que si 's penetran s' hi veu un fondo gran de bondat. Pochs son los *krumans* que no 's mirin als europeus ab una casi veneració, y entre aquets, fins los il·lustrats y ríchs que en la isla n' hi ha varios, confessan en nosaltres una superioritat sobre d'ells que 'ls imposa.

Un dia recordo qu' á un dels tals vaig preguntarli estranyat lo perque permitia que sa filla fos víctima de la brutalitat d' un blanch á la mateixa casa d' ells, y 'm contestá tranquilament perque veyia que valia mes que no pas que s' entregués á un del seu color. Tal resposta 'm deixá fret, al mateix temps que 'm causá fástich.

No falta res mes al *krumá* que posehir lo dó de la pietat. Impossible l' hi sembla que hi hagi personas que perdonin á un que 'ls haja fet mal, quan ells donan lo primer ecsemple permetén que hi hagi inhumans que desfoguín sos mals humors pegantlos de una manera bárbara, perque 's te de tenir present que son molts los que mereixerian un lloch entre 'ls negres y un fuet que continuament los fes recordar lo que sufren en aquestos cástichs bárbaros.

Lo negre *krumá* es suferit en grau superlatiu. Siga de la classe que vulga 'l treball que se l' hi mani, 'l fá sens replicar; be es cert que 'ls pobres no tenen ni 'l dret de protestar de certas feynas propias sols de sérs irracionals. ¡Qué sensible es que se 'ls hagi de castigar! ¡Quina llástima que 'ls seus defectes no 's pugan corretgir ab bonas paraulas, puig tenen la fatal desgracia de pendrer per una debilitat ó falta de energia lo que se 'ls corretgeixi sens pegarlos! Aixó fá que siga indispensable acudir á medis violents, que repugnan á tota persona educada.

Lo qui suscriu aquestas ratllas passá á n'aquesta terra ab l' intent de no emplear los usos de rigor que ja l' hi havian indicat avans de eixir d' Espanya. Violentarme fins l' estrém de castigar á un consemblant meu, sens tenir cap altre dret sobre sa persona que pertanyer al grupo de treballadors de casa me semblaba impossible; y en cambi ¡trist m' es confessarho! la esperiencia 'm demostrá, ab dos ecsemples distints, que no hi habia altre sistema pera ferlos cambiar d' inclinacions. Si un negre avuy pren un pá, faig per comparació, y sols se 'l renya ab paraulas, per duras que sigan, á la primera ocasió 'n robará deu; perque 'l fet de no castigarlo al primer moment l' hi dona alas pera fer un mal pitjor després.

(1) S' escriu *Steamer*.

Calderilla literaria

per **SALVADOR BONAVIA**
 ab un prólech de 'n **JEP DE JESPUS**
 Preu: 1 ral

!!Ah!! !!Oh!! !!Uh!!

¿Qué no se n' han enterat de la *grraave* denuncia que ha fet aquell setmanari *cuyo nombre ni quiero anomenar*? ¿No?

¿Referent á un fet inaudit, espaterrant, sens precedents en l' administració periodística? ¿No?

¿De un acte realisat per un de nostres companys de Redacció dut á cap ab una serenitat y aplom com may s' hagi vist? ¿No?

Donchs l' acte *grraave*, lo fet inaudit, segons aquell setmanari fa públich, es que don Joseph Ximeno Planas *s' ha permés*, si senyors, aixís mateix, *s' ha permés* escriurer á un senyor de Ibiza recomanantli LO TEATRO REGIONAL y oferintli lo cárrech de corresponsal.

¡Horror! ¡Terror! y ¡Furor!

¡No trovan increíble qu' un cas semblant hagi passat desapercbut sense trontollar lo mon, ni tan *sisquera* adonarsen la esquadra inglesa que aquells dias la teniam á quatre passos de casa!

¡Donchs ja ho veuhem! de un cas tan excepcional, ningú 'n sabia res, fins que ab un salero molt semblant al que gastava en Toni-Grice per fer una d' aquellas graciosas tombarellas, nos ho ha vingut á explicar un senyor ó potser algun menor d' edat, que sia qui sia, sentim de cor no s' hagi donat á conèixer, porque la Redacció de LO TEATRO REGIONAL tal vegada s' hauria determinat á regalarli una corona de forch d' alls.

Perque cuydado qu' es necessita viurer sobresaltat per una ximplesa semblant surtir ab insults, posant lo crit al cel y movent més escándol que 'l carro dels banys quan va disparat per aquestos carrers.

¡Vamos, home! diu que han estat un any sense dir res, y ara surten ab aquesta. ¿Qué no ho veuhem que ab cosas d' aquest calibre ni 's diu res ni 's va en lloch?

Suripantas, Collarets, Defensas de plagis, Es-guerros editorials, etz., etz. Aixó es maciá y val la pena d' esplicarho al públich, pero venir á contarli insignificancias administrativas, es perdre 'l temps com la canalla quan cassa moscas ab la mà.

Algú maliciará que si s' esclaman aixís perque 'ls tocan un corresponsal, si 's dona 'l cas de que 'ls ne fugi algun, hi deu haver en esva-rament de *llanto* y *desolació* en aquella casa de la Rambla de Santa Mónica que deu fer fredat.

Calma, calma, señores, y tot lo més tassetas de tila.

Nosaltres, de si m' has tocat ó no m' has tocat, ja no 'm fem cas. Mirin, temps arrera en lo *próspero* setmanari qu' edita las bellesas del plagiarí Ferrer, en los números 103, plana 9 y 104, plana 9, varem veurer qu' hi estampavàn uns gravats, quins clixés eran propietat de LO TEATRO REGIONAL, y aixó sense permís seu, ¡poden estarne segurs! ¡Be varen ferhi 'l maco ab cosas nostras!

¿Donchs vehuen? aixó que vostés hi donarán lo calificatiu que millor los hi sembli, á nosaltres, res, encare va fernos gracia, y are, després de tot alló de l' *anemia* y del *ferro*, encare molt més recordant que procuran extreurer *hipofosfitos* del zinch y fusta dels clixés nostres.

Ja ho saben; si 'n necesitan algun altre poden demanarlo directament. ¡Ja veuhem si som generosos! (1).

Y vaja, déixintse de miserias, anemias, morts y altra's cosas tristas; aixó es lo mateix que ja deyán en temps molt llunyans:

¡Ay, que s' está morint! ¡ay, que ja 's mórt!

y lo qu' es per ara

*Los muertos que vos matáis
gozan de buena salud.*

¡Ah! gracias per lo permís que 'ns donan de poguer contestar. Sense ell, la veritat, no hauriam gosat.

¡Ah! gracias també per cedirnos la victoria,

(1) Lo d' aquets clixés sigué aixís: varem deixarlos á nostre amic senyor Dalmases. Aquest senyor va deixarlos á don Manuel Cherizola, director de *El Dependiente del Comercio*, y després los vegerem aprofitar pel setmanari aludit.

com es afirmar que desde aquelles columnas no dirán res á la nostra resposta.

En aquest punt, ja havém adelantat algo. Todas las palestras que han tingut ab nosaltres, á la fi y remato han acabat perdentlas. Ara, tot just n' apunten una, que ja 's donan desseguida; millor, menos feyna.

A nosaltres, en cambi, ja ho saben, sempre nos trobarán disposats, igual ahir, qu' avuy, que demá, fermes y sempre fermes. Res, efectes del ferro que fa sis anys anem prenent.

Sols nos cal anyadir, per un punt que no volém quedí confós, qu' estém agrahidíssims de D. Joseph Casteyó, de Ibiza, qui 'ns atengué caballerosament en nostra demanda, no fentnos fer cap *plancha*, y sí, al contrari, servintnos com millor no podia haverho fet un bon amich.

Consti, donchs, nostre testimoni d' agrahiment á dit senyor.

En quant á D. Martí Estapé, de Teyá, se falta á la veritat dihent que li escrivirem. Aquest senyor es antich suscriptor de LO TEATRO REGIONAL, y al fernos una visita á l' Administració li proposarem lo qu' estava en nostre dret.

Y ara van aquí un parell de floretas pera aquells que veuen la palla al ull del vehí y no saben veurer la viga al seu:

«Sans 10 d' Abril de 1897.

Sr. D. J. Ximeno Planas.

Molt senyor meu: Dech manifestarli, á fi de que 'n fassi l' ús que tinga per convenient, que essent corresponsal antich de LO TEATRO REGIONAL, varen venirme á sollicitar que ho sigués d' aquell setmanari que no ha fet altra cosa sino llaurar per lo camí per vostés trassat.

Disposi de son afectíssim, s. s.—*E. Colomé.*»

«Sant Martí de Provencals 13 Abril 1897.

Sr. D. J. Ximeno Planas.

Molt senyor meu: Interessantme de cor pera tot quant en bé sia de LO TEATRO REGIONAL, del que fa sis anys soch corresponsal y 'n coloco seixanta ó més exemplars setmanals, dech ferli saber que no essent corresponsal de cap més periódich que d' aquest, va sollicitarme la direcció d' aquell setmanari que tant s' ha distingit sempre en defensa del célebre plagiari. Per lo motiu expressat anteriorment, y molt especialment perque m' hauria donat de menos secundar un periódich que no ha vingut á fer res de nou, donchs que fins per plagiar plagiaren la forma é istil de LO TEATRO REGIONAL, no vaig volguer admetrer proposicions.

Fins aquí la cosa no tindria res de particular; pero es molt xocant la *delicadesa* de certas gents

que donan proporcions de faltas graves á cosas qu' ells mateixos han vingut fent, sens que ningú los molestés per res.

En fi, senyor Ximeno, no 'n fassi cas, y ja sab quant de cor desitjo rebí una bona notícia de Madrid, si no per altra cosa, per certs Sayons de la Passió que ab tant encoratjement s' han empenyat en ferli seguir.

Sab es humil y constant servidor,

Joseph Blasi.»

Y etz., etz., perque com que nosaltres no 'ns despedím, tornarem á parlarne sempre que ho creguém oportú.

Cansó popular

ALS MEUS CONSOCIS DEL CHOR
DEL CENTRE CANETENCH MORAL É INSTRUCTIU

Tres donzelles he trobat,
tres donzelles,
tres donzelles,
Tres donzelles he trobat
y ab cap d' elles m' he casat.

La primera es una flor,
la primera,
la primera,
La primera es una flor
qu' es igual que un calzer d' or.

La segona es un clavell
la segona,
la segona,
La segona es un clavell
meytat blanch, meytat vermell.

Una rosa ve després,
una rosa,
una rosa,
Una rosa ve després,
la més guapa de les tres.

Ab la rosa y lo clavell
y també ab la ginesteta,
ab la rosa y lo clavell
te n' he fet á tu un ramell.

A tú, vida del meu cor,
puig es ja Pasqua Florida,
á tú, vida del meu cor,
faig aqueix present d' amor.

Si te 'l posas sobre 'l pit
me darás grossa alegria,
si te 'l posas sobre el pit
juro ser lo teu marit.

CLAUDI OMAR Y BARRERA.

Servey de fora

GRANOLLERS.—Las funcions de tarde y nit del últim diumenge varen ser una continua ovació á la companyia de sarsuela qu' actúa en «La Unión Liberal», dirigida per lo celebrat mestre senyor Alvarez.

Vist l' éxit obtingut hi ha anunciada per la nit de Pasqua una representació única d' algunas de las obras representadas últimament.—C.

HOSPITALET DE LLOBREGAT.—La companyia de don Albert Deu, que actúa en el cassino del «Centro», diumenge últim posá en escena un important drama castellá. Per fi de festa estava anunciat *Un barret de pega*, que no 's representá per indisposició de una dama.—P. B.

SANT MARTI DE PROVENSALS.—La companyia que dirigeix lo senyor Panadés posá en escena diumenge passat en la societat «La Alianza» lo drama *La clau de casa*, quina execució resulta bastant ajustada, recullint molts aplausos la senyoreta Boix y los senyors Pauadés, Güell y Domenech, que interpretaren molt bé los seus respectius papers.

En lo «Casino Colón» posaren en escena lo drama de Feliu y Codina *Lo mas perdut* y la pessa de Pitarra *Cura de moro*. Foren molt ben representadas per la companyia que dirigeix lo senyor Mas.

Un dels bonichs programas fou lo que anunciá 'l «Círculo Republicano Nacional» pera 'l mencionat diumenge, posant en escena per la companyia cómic-lírica *Los Hereuhets Andreuhenses*, las celebradas sarsuelas *Lo somni de la Ignocencia*, *Los estudiants de Cervera* y *Un pobre diable*. Molt bona resultá l' interpretació de ditas obras, recullint tots los actors y actrius una bona porció d' aplausos.

També cantaren los senyors Bertrán y Lás ab acompanyament de piano un duo, obtenint molts aplausos.—E. T. C.

MASNOU.—Diumenge passat en lo «Teatro Circo» se posá en escena lo drama sacro *La Passió*, baix la direcció del senyor Graells. En lo desempenyo varen distingirshi lo senyor Moretones y Sala; los demés cumpliren discretament.—P.

GRACIA.—Diumenge en lo Teatro Principal s' hi posá lo drama *María Rosa*.

En lo teatro Moratín la companyia Colomer hi doná una escullidíssima funció de sarsuela.

En lo «Círcol de Propietaris» s' hi posá *La bala de vidre*, de Pitarra.—M.

SANT GERVASI.—En la societat «La Ponce-lla», diumenge s' hi representá la popular sarsuela *La Marmota*.—J.

ARENYS DE MUNT.—En lo cassino «Progrés Arenyenç» s' hi ha posat en escena la preciosa producció *En pólvora y Lo dia del judici*.—T.

SANT FELIU DE LLOBREGAT.—Diumenge en lo «Centro del Llobregat» se posá en escena per los aficionats senyors Camprubí, Roldós, Martí, Encalado, Molins y altres, lo drama *Juan José*, que obtingué una execució molt esmerada, havents'hi distingit d' una manera notable en lo paper de protagonista lo senyor Camprubí. Se representá ab molt ajust lo juguet *Parells y sanás*.—J. R.

ESPARRAGUERA.—Lo passat diumenge á la societat «La Estrella Esparraguerense» se posá en escena, per los joves aficionats d' aquélla, la comedia en dos actes *Las carbassas de Montroig* y la xistosa pessa *Entrar per la finestra*.—F. B.

SANS.—En la «Familiar Obrera» diumenge s' hi posá en escena la gran sarsuela *Campanone*, lo que fem constar pera contrast de lo que digué un setmanari ab tó despreciatiu qu' hi vindria *género chico*, emprentlas contra la Junta d' aquesta Societat. Algú ha suposat, y 'ns resistim á creureho, que tot l' enverinament es degut al empenyo que tenia lo director del setmanari aludit, á que 's possessin obras *sebas* ó *sevas*.

¡Ca, si no pot ser!

La representació de *Campanone* surti molt ajustada, distingints'hi lo tenor senyor Sala, la tiple senyora Miquel, y los senyors Bassols y Miquel, y la direcció del mestre Sala. Tingueren de repetir-se diferents números de música.

Al «Porvenir» la companyia del senyor Baqué posá en escena l' interessant drama *La Bogeria*. S' hi distingiren los senyors Baqué, Arboles y Heredia. Acabá la funció ab la pessa *Indicis*.

En «L' Harmonía» hi hagué representació de sarsuela baix la direcció del mestre Parera, qui presentá á la nova tiple senyoreta Navarro, dotada de bonas facultats, que segurament ab estudi y constancia faran brillar molt en lo género que ha escullit. També sigué molt aplaudit en aquesta funció lo tenor senyor Carrera.—E. C.

SABADELL.—En lo Teatro Euterpe la companyia Giovannini ha complert sos compromisos, després de donar sis variadas funcions. La companyia ha sigut molt celebrada, satisfent los desitjos del públich.

Al Teatro Cervantes, una companyia d' aficionats ha donat dos representacions de *La Passió y Mort de Jesucrist*.—J. F.

VICH.—Dissapte passat acabá la temporada la

companyia de sarsuela que actuaba en lo teatro del Café de Catalunya; representaren, entre altres obras, *Lo somni de la Ignocencia*. La mateixa companyia actuará lo dia de Pasqua en lo Teatro Ausonense, representants'hi la comedia de Arnau, *A bordo y en terra*, y una sarsuela castellana.

Tornan á comensar la nova temporada de primavera lo dilluns en lo ja dit teatro del Café de Catalunya.—J. S.

MANLLEU. — Diumenge actuá en lo Teatro García la companyia de sarsuela del mestre Rovira. Obtingueren una verdadera ovació la primera tiple senyoreta Perejamo, secundada per la senyora Puigcerver y los senyors Tello, Eche-ne y Pujol.—X. X.

Novas

SE reparteix avuy ab lo número present 16 planas de la bonica comedia *L'Antiquari del Putxet*, la qual quedarà completada al número vinent.

Las altres 16 planas corresponen á la comedia en tres actes *L'auca del fadri barber*.

Próximament surtirá en lo folletí una celebrada producció del popular y malaguanyat autor Jaume Piquet.

LO TEATRO REGIONAL s'associa á las manifestacions de simpatia que s'han dirigit aquets dias á don Joan Mañé y Flaquer ab motiu del 50^m aniversari en sos treballs periodístichs.

Divendres passat s'estrená á Madrid en lo teatro Espanyol, baix lo titol de *Boca de fraile*, una producció en un acte, original de nostre particular amich lo distingit autor dramátich don Joseph Feliu y Codina.

Tota la premsa unánime jutja aquesta nova producció, de una joia en que, originalitat y llenguatge rivalisan en mérits.

Felicitem de tot cor al bon amich per son nou triomf.

Está ja imprés y s'ha posat á la venda en nostra Administració, al preu d'una pesseta, l'últim drama de don Ramon Bordas *Lo compte de Ampurias*, estrenat en la present temporada al teatro Romea.

LICEO.—Ab l'ópera *Lohengrin* inaugura demá á la nit la temporada de primavera nostre Gran

Teatro. L'abono sabém es molt important, lo qual, junt ab la válua dels artistes contractats, fa esperar una brillant temporada.

ROMEA.—Durant la setmana no hi hagut cap més novetat que la d'habernos comunicat que dimars s'hi doná funció á benefici del *quefe de la claue*, dedicantla á un setmanari que s'ha distingit publicant obras de un célebre plagiari.

¿Será per mutuo agraument?

¡Cá! ¡si no pot ser!

NOVETATS. — Per aquesta nit está anunciat l'estreno de *Nuestra Señora de Paris*, obra de gran espectacle, pera l'qual la empresa ha fet gastos verdaderament extraordinaris.

Se li desitja molta sort.

ELDORADO.—Dimars s'hi doná la cent representació de *La marcha de Cádiz*. Per aquesta nit está anunciat l'estreno de *La banda de trompetas*.

TÍVOLI.—Las representacions de la mágica *La estrella de oro* per la companyia Colom, han obtingut molt bona acullida. Per aquets dias s'hi anuncia la repetició de *La pata de cabra*.

GRANVÍA. — Segueix obtenin bonas entradas, demostrant lo públich son favor per la companyia Bosch. En la sarsuela *Marina* han obtingut molts aplausos la tiple senyoreta Rodriguez y 'l tenor senyor Casañas.

TEATRO ORIENTE (Barceloneta).—Lo dia 9 va tenir lloch una funció á benefici de la «Creu roja». Formavan part del programa lo celebrat monólech *Mestre Olaguer*, que recitá l'actor Enrich Borrás, guanyantse molts aplausos, y lo sainete de Joseph M.ª Arnau, *Fotografias*, en el que s'hi distingiren la senyora Puchol, y los senyors Roca, Rovira, Fiol y Jordá.

FRONTÓN CONDAL. — La combinació Beloqui-Guruceaga, contra Tacolo-Ibaceta, que s'encarregá de la lluyta en la nit del dissapte, fou de las que més satisfet deixá al públich de dit frontón. Beloqui, ab los saques y rematant tantos difícils, y Tacolo enviant boleas al rebot, feren, ab justicia, aplaudirse. Melchor molt fort y segur, encare que dominat per Ibaceta, que 's posá á l'altura dels millors saguers. Guanyá lo partit per pochos tantos la parella Tacolo-Ibaceta.

També fou un partit notable y d'emocions lo jugat el diumenge entre Portal y Altamira, contra Gamborena y Pequeño de Abando. Hasta el quince 31 los últims foren los victoriosos, recordantnos Gamborena algunas jugadas de sos bons temps, pero desde aquest tanto apretá Portal, que ajudat d'Altamira, que en tot lo partit esti-

gué á gran altura, conseguí la victoria per cinch tantos.

Ha retornat de Bilbao, ahont ha fet curta temporada, lo pelotari Oláiz, jugant lo dimars un partit ab Unzueta, que guanyaren á Irún Chiquito y Altamira.

LA PALLARESSA.—Diumenge passat s'hi representá la bonica comedia del malaguanyat Piquet, *Pronunciament*, desempenyada ab molt acert, distingints'hi los senyors Amat, Roca, Alsina y Lelmona.

Aquesta societat te en estudi varias obras catalanas, aixís com també prepara l'estreno d'algunas.

CLARÍS.—Diumenge á la tarde obtingué molt éxit en aquesta societat la pessa *Un mort resuscitat*, original de C. Saltiveri. També formá part del programa la bonica producció *La por*. Lo desempenyo de las obras posadas en aquesta funció, sigué bó y molt aplaudit.

LA CONSTANCIA.—Lo dissapte s'hi celebrá ula solemne vetllada musical, que satisfeu en gran manera á la lluhida concurrencia que hi assistí, y no es estrany, donchs distingidas senyoretas encarregadas del desempenyo del programa daban un tó altament simpátich á la festa. Lo diumenge, 11, s'hi representá *Lo joch dels disba-*

rats, que agradá moltíssim, y en quina comedia hi escoltaren molts aplausos la senyora Alsina y senyoreta Miralles, y los senyors Mínguez, Mas, Fábregas, Bertrán, Clapella, y demés que hi prengueren part.

NIU GUERRER.—L'elecció d'obra per tancar la temporada teatral que ha realisat l'important societat que 'ns ocupa, fou molt acertada. La xistosa comedia del senyor Baró, *Lo secret del Nunci*, agradá com se mereix, contribuinthi en alt grau la excel·lent execució que hi donaren la senyora Nadalmay y senyoreta Goula, y los senyors Carreras, Pruna, Coll, Serra, Brunet, Ponsa y Prats.

Com hem dit, se tanca la temporada, per reformar notablement la sala d'espectacles.

LA OLLA.—La funció del passat diumenge proporcioná molts aplausos á la senyoreta Amigó y als senyors Alfonso, Sans, Jover y Sabrafen.

CATALUNYA.—Del programa del diumenge passat ne formava part l'aplaudida producció *Als peus de vosté*, en que s'hi lluhiren de debó la senyoreta E. Guart y los senyors Mercader, Carralt, Sabat y Pau.

ATENEO DE HOSTAFRANCHS.—Diumenge s'hi representá lo drama sacro *La Passió*, en lo que s'hi distingí especialment lo senyor Antiga.

SECCIÓ DE REGALOS

Ramiro de Rocamora

Aplaudidíssima tragedia en un acte, en vers original de

D. Francisco Perpiñá García

Preu: 4 rals

En obsequi als lectors de LO TEATRO REGIONAL, l'autor cedeix una partida d'exemplars al preu de un ral presentant aquest anunci á l'Administració

LO COMTE D'AMPURIAS

drama en tres actes, original y en vers de

D. RAMON BORDAS

Preu: 1 pesseta

Están en prempsa

¡La negra! • ¡Dijous Sant!

monólechs originals de **Napoleon Teixidó**

Colecció Selecta Catalana

HA SURTIT JA 'L PRIMER VOLUM

◆ QUADROS ◆

PER **EMILI VILANOVA**

Preu: dos rals

Als suscriptors de LO TEATRO REGIONAL que vulgan serho d'aquesta Biblioteca, se'ls regala un volum cada tres mesos

Lo Teatro Regional

Publicació sens rival en sa classe. — Única Biblioteca Teatral Catalana. — 82 obras publicadas

Los que 's suscrigan aquesta setmana, rebrán completas las obras *Faixa ó caixa*, *L'antiquari del Putxet* y *L'auca del fadrí barber*

Preu de suscripció: 2 ptas. trimestre

Per caracterisarse, los llapis **FORTON** son los millors

Preu: 3 pessetas